

SVETAC TJEDNA

Sveta Matilda Kraljica (895.-968.)

Životopisci hvale Matildu kao vrlo sposobnu ženu, koja je bila vješta mnogim umijećima, a naučila je odlično i latinski jezik. Ističu i njezinu tjelesnu ljepotu i ljupkost. Glas je o njoj prohujao čitavim krajem pa jednog dana vojvodski sin Henrik dođe da vidi i upozna tu mladu damu. Ona mu se vrlo svidjela pa je od bake opatice zaprosi za ženu te sa sobom odvede u Wallhausen, u svoj dvor. Sveta Matilda je imala zvanje za brak i obitelj. Zvoljela je svoga muža, rodila mu petero djece, a uz njega je postala ne samo vojvotkinja, već i kraljica i majka čitave saske zemlje. U braku je s mužem živjela vrlo uzorno i skladno. Kad bi kralj bio na vojni, ona je upravljala zemljom, a imala je prema svakomu vrlo podatljivu ruku. Skupa s mužem sagradila je brojne crkve i utemeljila nove samostane. Kako je Sveta Matilda jako voljela svoga muža, njegova smrt silno ju je ražalostila. Utjehu je tražila u vjeri, a jednoga je svećenika zadužila da stalno služi svete mise za njezina pokojnika. Matilda je imala troje muške djece. Najmlađi sin Bruno posvetio se duhovnom staležu. Henrik, drugi po rođenju, bio je majci naročito drag. Blage i vedre naravi bijaše prava slika svoga oca i zato bi ga Matilda najradije vidjela kao nasljednika na prijestolju. No otac je na samrti odredio da ga naslijedi najstariji sin Oton, koji je stvarno i bio najposposobniji. Matilda je poštivala kraljevu volju, a Otona izabraše za kralja i zemaljski knezovi. Kasnije, on, Oton I. Veliki, postade i rimski car. Sveta Matilda je bila dobra savjetnica svoga sina vladara, a još bolja majka siromaha, hodočasnika, kojima je iskazivala gostoprimstvo. Sinovi su smatrali da je ona i previše darežljiva, što ju je zaboljelo, ali je sve strpljivo podnosila. Kasnije i oni uvidješe da su bili nepravedni prema majci pa je zamoliše za oprostjenje i ona im od srca oprostila. Svetu Matildu je zadesila još jedna teška bol. Godine 955. umro joj je najdraži sin Henrik. Otada je otklonila od sebe sav kraljevski sjaj te živjela posve povučenim udovičkim životom. Bila je ipak uvijek spremna da služi kad zatreba i svome sinu kralju i kraljevstvu. Tako joj je kralj nakon sjajne pobjede nad Mađarima na Leškom polju kod Augsburga povjerio da organizira vjersku i crkvenu proslavu te pobjede, što je ona i učinila. Kad je Oton godine 962. pošao u Rim po carsku krunu, povjerio je majci svoga sina, šestogodišnjeg prijestolonasljednika Otona, i ona je uz Brunu, nadbiskupa Kölna, i Wilhelma od Mainza u carevoj odsutnosti preuzela svu odgovornost za carstvo. Godine 967. Sveta Matilda je osjetila da joj se bliži kraj. Dala se prenijeti u svoju zadužbinu Quedlinburg, gdje je umro i bio pokopan i njezin muž, koji ju je ondje čekao. Njezin unuk Wilhelm, nadbiskup Mainza, podijelio joj je posljednje sakramente. Na putu kući sam je iznenada umro 12 dana prije svoje bake. Ona je preminula 14. ožujka 968. Službeno nije proglašena svetom, ali je Nijemci štiju i ljube kao svoju prvu svetu kraljicu. Monika Kornstedt piše o njoj: "Matilda je bila uzorna žena, a kao vladarica isticala se nadprosječnom inteligencijom, izvanrednom brigom za siromahe i postojanom molitvom." Povijesna knjiga Rerum gestarum Saxoniarum libri tres, sastavljena odmah nakon kraljičine smrti, naziva je u više navrata "svetom" i ženom "neobične svetosti". Godine 975. sastavljen je prvi njezin životopis, koji je veliča kao idealnu kršćansku vladaricu. Svetičin se blagdan slavi na današnji dan u biskupijama: Paderborn, Fulda i München. U bečkoj katedrali nalazi se jedan njezin kip koji potječe iz XV. stoljeća. Mnoge je slike prikazuju u njezinoj zauzetoj karitativnoj djelatnosti.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

PRVA KORIZMENA NEDJELJA -

09.03.2014. - GODINA I., BR. 24

“Isus posti četrdeset dana i davao ga iskušava.”

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Duh odvede Isusa u pustinju da ga davao iskuša. I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. Tada mu pristupi napasnik i reče: »Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.« A on odgovori: »Pisano je: 'Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.'« Davao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: 'Anđelima će svojim zapovijediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.'« Isus mu kaza: »Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!« Davao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: »Sve ću ti dati ako mi se ničice pokloniš.« Tada mu Isus reče: »Odlazi, Sotono! Ta pisano je: 'Gospodinu Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!'« Tada ga pusti davao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.

Riječ Gospodnja Mt 4, 1-11

Misli za današnje evanđelje

Isusovo i naše povlačenje u pustinju

Na Pepelnicu smo ušli u liturgijsko vrijeme korizme kao pripreve za proslavu Isusove smrti i uskrsnuća te za obnovu krsnih obećanja u liturgiji uskrsne noći. Pristupajući obredu pepeljenja priznajemo da smo grješnici te da nismo uvijek vjerni svome krsnom dostojanstvu. Za današnje evanđelje imamo Matejev izvještaj o 40 dnevnom boravku Isusa u pustinji prije početka mesijanskog djelovanja. Napasnik nudi Isusu udoban život, bogatstvo i vlast. Isus odabire put služenja i potpune vjernosti Ocu. S Isusom smo i mi povezani u duhovnu pustinju tijekom korizme kako bismo raspoznavali volju Božju i skupljali snagu za življenje vrjednota u koje vjerujem u dubini svoga srca.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Isusovo iskustvo pustinje: povlačim li se ponekad u duhovnu pustinju radi uočavanja volje Božje?
2. Isus odabire na početku mesijanskog djelovanja: koji su kriteriji moga odabiranja?

Misne nakane kroz tjedan

10.03. Ponedjeljak – Emil, Makarije

18:00 = Željko Bogdanić

11.03. Utorak - Tvrtko, Blanka

18:00 = Darinka Milavić; Gojko Hajdin; Ana Ivanić; ob. Pavlić; za ozdravljenje; Joso, Luca i Marko Klasan, Benjamin Orlovac; ob. Šančić, Županac, Mikšić i Pavlović

18:30 = molitveni susret za obitelj, svi pozvani dođimo Krist nas čeka

12.03. Srijeda – Bernard, Budislav

07:30 = Ante Anić

13.03. Četvrtak – Patricija, Sabina

07:30 = Kata, Anđelko i Slavko Rajković

14.03. Petak – Matilda, Borka, Paulina

17:30 = *pobožnost križnoga puta*

18:00 = Danica Štajduhar; Josip Kazić; Janko Čurjak, Bara i Franjo Tursan

15.03. Subota – Zaharija, Veljko

07:30 = Ivan i Darko Koprivnjak

16.03. Nedjelja – DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

09:00 = Ivan Žabčić, Milan Gojnerac

10:30 = župna sveta misa

17:30 = *pobožnost križnog puta (predvode krizmanici)*

18:00 = Sanda Šavor

- Ministranti imaju susrete subotom u 11:00 sati, pozivamo također sve koji žele služiti Gospodinu ministriranjem kod oltara neka se jave u sakristiju ili dođu na susret ministranata.
- Župni vjeronauk za sve uzraste po redovnom rasporedu. Neki sedmi razredi ne dolaze a vjeroučitelj dođe, pa nije uredu da čovjek planira i svoje vrijeme daruje a njih nema.

Kome smo važni?

Katolička Crkva uči da je ljudski život svetinja, da je dostojanstvo ljudske osobe temelj morala u društvu i da odatle izvire prava svake osobe. Dostojanstvo osobe se temelji na istini da je čovjek stvoren na sliku i priliku Božju, Imago Dei, temelji se na Kristovu otkupiteljskom djelu i na konačnom cilju života: sjedinjenje s Bogom. Dostojanstvo osobe pripada čovjeku od prvog trenutka njegova života, tj. od začeća pa do prirodnog odlaska s ovoga svijeta, tj. prirodne smrti. Dostojanstvo je bitno za ljudski život kao što su za život važni voda, hrana i zrak. Svaki život zaslužuje da bude cijenjen bez obzira koliko je jadna ili oštećena školjka u kojoj se dragocjeni dar života nalazi. Dobri Samaritanac prepoznao je dostojanstvo i u svome neprijatelju i pobrinuo se za ranjena čovjeka (Lk 10,25-37). Isus je prekršio društvene i religiozne običaje, s poštovanjem razgovara sa Samarijankom poštujući njezino dostojanstvo kao žene (Iv 4,1-42). Dostojanstvo ljudskoga života je ugroženo pobačajem, eutanazijom, kloniranjem, istraživanjem matičnih stanica, smrtnom kaznom, ratom ili terorističkim napadom, neljudskim životnim uvjetima, deportacijom, proizvoljnim zatvorom, ropstvom, trgovanjem ljudi, prostitucijom, gdje se ljude upotrebljava kao sredstvo za profit, genocidom, grješnom nejednakošću društvenih slojeva. Dođe li do međunarodnih razmirica ili unutrašnjih konflikata, ne treba se odmah laćati mača, nego problem treba rješavati mirnim putem. Vjernik drži da je svaka osoba dragocjena, ljudi, su vredniji od stvari, novca ili komada teritorija, institucije su utoliko značajne i vrijedne ukoliko promiču život i dostojanstvo ljudske osobe. Nikada ne zaboravimo da smo stvoreni na sliku i priliku Božju. Nema boljih smjernica za život kako pojedinca tako i društva. Čovjek, kao i svako drugo stvoreno biće u sebi nema razloga da postoji. To ima samo Bog. A ipak, čovjek je živo biće. Primio je predragocjeni dar: život. Koliko je taj dar divan, pokazao je sam Bog kad je došao na zemlju u ljudskom tijelu, iskusio je glad i žeđ, radost i patnju, rođen od žene - Marije, rastao je kao čovjek i napokon na križu dragovoljno položio svoj život za nas jer mu je stalo do nas. "Kad bi Mliječna staza bila velika kao kontinent Sjeverna Amerika, naš Sunčani sustav stao bi u šalicu kave" (P. Yancey). Kolika bi u toj šalici kave bila Zemlja? Kolika Hrvatska? A ipak Bogu su svi ljudi važni. Vi ste važni, ja sam važan. To je u teologiji najteža stvar za vjerovati (K. Chesterton). Kad je sv. Pavao bio u Ateni, u svom kratkom govoru dotaknuo se i početka života. Ljudski život ima veliku vrijednost i nitko nema pravo drugome oduzeti ga. Ni žena koja pod svojim srcem nosi dijete. Iluzija je ako misli da ima pravo da ga se nasilnim putem, tj. pobačajem, riješi. Život je čovjeku dar od Boga, a čovjek uzvraća taj dar načinom kako provodi svoj život: da slavi svoga Stvoritelja (Iz 43,7). "Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer - to je sav čovjek" (Prop 12,13).

p. Ivan Cindori, DI